

Părțile din procedura principală

Recurent: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Intimați: H. (C-582/17), R. (C-583/17)

Dispozitivul

Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie să fie interpretat în sensul că un resortisant al unei țări terțe care a introdus o cerere de protecție internațională într-un prim stat membru, apoi a părăsit acest stat membru și a introdus ulterior o nouă cerere de protecție internațională într-un al doilea stat membru:

- nu poate invoca, în principiu, în cadrul unei căi de atac formulate în temeiul articolul 27 alineatul (1) din regulamentul respectiv, în acest al doilea stat membru, împotriva unei decizii de transfer luate în privința sa, criteriul de responsabilitate prevăzut la articolul 9 din regulamentul menționat;
- poate, prin excepție, să invoce acest criteriu de responsabilitate în cadrul unei asemenea căi de atac, într-o situație care intră sub incidența articolului 20 alineatul (5) din același regulament, dacă respectivul resortisant al unei țări terțe a transmis autorității competente a statului membru solicitant elemente care stabilesc în mod vădit că acesta ar trebui considerat ca fiind statul membru responsabil de examinarea cererii, în temeiul criteriului de responsabilitate menționat.

⁽¹⁾ JO C 424, 11.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 11 aprilie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom — Regatul Unit) — Peter Bosworth, Colin Hurley/Arcadia Petroleum Limited și alții

(Cauza C-603/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Spațiu de libertate, securitate și justiție — Cooperarea judiciară în materie civilă — Convenția de la Lugano II — Competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Titlul II secțiunea 5 (articolele 18-21) — Competența în materia contractelor individuale de muncă)

(2019/C 206/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Recurenți: Peter Bosworth, Colin Hurley

Intimate: Arcadia Petroleum Limited și alții

Dispozitivul

Dispozițiile titlului II secțiunea 5 (articolele 18-21) din Convenția privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, semnată la 30 octombrie 2007, a cărei încheiere a fost aprobată în numele Comunității prin Decizia 2009/430/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2008 trebuie să fie interpretate în sensul că un contract încheiat între o societate și o persoană fizică ce exercită funcția de director al acesteia nu creează o legătură de subordonare între aceștia și, prin urmare, nu poate fi calificat drept „contract individual de muncă”, în sensul dispozițiilor menționate, atunci când, chiar dacă acționarul sau acționarii acestei societăți au puterea de a înceta contractul amintit, persoana respectivă este în măsură să decidă sau decide efectiv termenii contractului menționat și dispune de o putere autonomă de control al administrării cotidiene a afacerilor societății amintite, precum și al exercitării propriilor sale atribuții.

(¹) JO C 437, 18.12.2017.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 aprilie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy — Polonia) — Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A./Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(Cauza C-617/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Concurență — Articolul 82 CE — Abuz de poziție dominantă — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 3 alineatul (1) — Aplicarea dreptului național al concurenței — Decizie a autorității naționale de concurență privind aplicarea unei amenzi în temeiul dreptului național și a unei amenzi în temeiul dreptului Uniunii — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 50 — Principiul ne bis in idem — Aplicabilitate)

(2019/C 206/08)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă și recurentă: Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A.